כל • ג) **כינויי נזירות כנזירות** · כל המקבל עליו נזירות בלשון שבדו להן חכמים הרי הוא נזיר כמו ג) שאם אמר הריני נזיר. ואלו הן כינויי נזירות ג) נזיק נזיח פזיח מי שאמר הריני נזיק לו שאמר הריני נזיח לו פזיח הרי הוא נזיר משום הלין טעמי אית לאמרי לשון שבדו להן חכמים הן ואית לאמרי הן דהכי כינויין לשון לומות הן (ה) ז)(לו) משום דכי מתקף לרגל דקוף דנזיק ודופן דמ' דנזיח ונגו דפ"ח דפזיח ודופן ח' שבו מצויים ליה נזיר: **פתומר מפה** · תע"פ שלא הוציא בשפתיו נזיר: **הרי זה נזיר** · דידות נזירות כנזירות וכשם שאומר לחבר שלי הבי שלי הכלי עלה עמו. ח"נ לאו נדר ממש הוי אלא משמעות קצת לשון נדר ודרכיהנו קרא למהוי נדר ממש. [אהא] נאה ח"ו נזיר · אף זה נמי יד הוי וגריעא שפי שהאומר אהא בלא נאה דהאומר אהא־נזיר עובר לפניו יש במשמעותו לשון נזירות יותר מאהא (במ') [נאה] אבל האומר־אהא נאה לא מהני אם נזיר עובר לפניו דאהנאה במצות משמע ובע' דוקא תפיס בשערו כדמפרש בגמ' ושתני' לא זו אף זו קתני · ותימה אמאי לא כללינהו בהדי הדדי וליתני האי' אהא אי אהא נאה ח"ו נזיר · ושמא משום דבתרי גווני איירי רישא בנזיר עובר לפניו. ופיסא בתפוס בשערו : נזיק נזיח פזיח ח"ו נזיר היינו כנזיר נזירות · ובגדרים מפרש שמעא דכינויין [מהבי]· הריני נזיר וכו' כולה מתני' מפרש שמעא בגמרא : **גמ'** מכדי תנא בסדר נשים קאי מ"ש תני נזיר וראוי היה לפרוט בסדר קדשים משום הבאת קרבנות ואע"ג דכפ"ק דשקלים קא יהיב שמעא אמאי תנא נזיר בתר סוטה ומפרש איידי דתנא כתובות ותנא נדרים ואידי דתנא נדרים תנא נזיר דדמיא לנדרים ותקני סוטה לבדרי כל הרואה סוטה בקלקלה וכו' אותו הפעם אינו מספיק אלא על סדר המסכתות אחר שנתברר לנו פעמים דהנא שראוי לפרוט בסדר נשים ולעקרו ממקום שהוא ראוי יותר לשנותו כגון בסדר קדשים ובמסכת נדרים לא מפרשא תלמודא שמעא אמאי סדרו בסדר נשים משום דמילתא דנפשיה היא שאין לך מקום שראוי לפרוט [מכאן] משום דכתיב בנדרים בין איש לאשתו ובין אב לבתו והיה אם לא תמצא עורת דבר ערוה

*כינויי נזירות כנזירות. *האומר "אהא הרי זה נזיר, או "אהא נאה. נזיר "נזיק נזיח פזיח הרי זה נזיר. "הריני כזה, "הרינני מסלסל, הריני מבלבל, הרי עלי לשלח פרע, הרי זה נזיר. הרי עלי ציפורים: ר"מ אומר נזיר וחכמים אומרים אינו נזיר: **גמ'** מבדי חנא בסדר נשים קאי מאי מעמא תני נזיר: חנא אקרא קאי °והיה אם לא תמצא חן בעיניו כי מצא בה ערות דבר" וה"ק מי גרם לה לעבירה יין ואקשר *כל הראוי סוטה בקלקולה יזיר עצמו מן היין. פתח בכינויין ומפרש ידות? אמר רבא ואיתימא כדי-חסורי מיחסרא והכי קתני כל כינויי נזירות ויידות נזירות בנזירות ואלו הן ידות האומר "אהא "הרי זה נזיר *ופלפרוש בינויי בריישא? תנא מהדא דסליק, והוא מפרש בריישא כדתנן *במה מדליקין ובמה אין מדליקין ומפרש אין מדליקין בריישא, *במה טומנין ובמה אין טומנין ומפרש אין טומנין בריישא, *במה אשה יוצאה ובמה אינה יוצאה ומפרש לא תצא אשה בריישא *והתנן במה במה יוצאה ובמה אינה יוצאה ומפרש יוצא גמל בריישא, *יש נוחלין ומנחילין, נוחלין ולא מנחילין, מנחילין ולא נוחלין, לא נוחלין ולא מנחילין ומפרש אלו נוחלין ומנחילין בריישא אלא °לעולם תני הכי ותני הכי, אלא אתא דאסורא דנפשיה הוא מפרש איסורא דנפשיה בריישא, גבי במה דאסורא איידי בהמה־הוא־דאתי מפרש היתירא בריישא גבי

כל כיטוי נזירות כנזירות · כל דבר שתיקנו עיקר שמו כן נקרא כיטוי לחול עליו נזירות לכל דבר כתיקנו אמר בשם הפיקור להחיות נזיר כי אמר הכטיין אחת נזיק או נזיח או פזיח כמו בשם הפיקור והם נקראין כטיין:

האומר אחת הרי זה נזיר · ובגמרא מפרש לאיכא הואחה כמו שנזיר עובר לפניו וזה נקרא ידות נזירות אלא גמר דבורו ומהכי למול עליו כל דיני נזירות כתיקנו גמר דיבורו כאחד המורה בבית יד שלו הכלי עולה עמו. ח"נ לאו נדר ממש הוי אלא משמעות קצת לשון נדר ודרכיהנו קרא למהוי נדר ממש [אהא] נאה ח"ו נזיר · אף זה נמי יד הוי וגריעא שפי שהאומר אהא בלא נאה דהאומר אהא־נזיר עובר לפניו יש במשמעותו לשון נזירות יותר מאהא (במ') [נאה] אבל האומר־אהא נאה לא מהני אם נזיר עובר לפניו דאהנאה במצות משמע ובע' דוקא תפיס בשערו כדמפרש בגמ' ושתני' לא זו אף זו קתני · ותימה אמאי לא כללינהו בהדי הדדי וליתני האי' אהא אי אהא נאה ח"ו נזיר · ושמא משום דבתרי גווני איירי רישא בנזיר עובר לפניו. ופיסא בתפוס בשערו : נזיק נזיח פזיח ח"ו נזיר היינו כנזיר נזירות · ובגדרים מפרש שמעא דכינויין [מהבי]· הריני נזיר וכו' כולה מתני' מפרש שמעא בגמרא : **גמ'** מכדי תנא בסדר נשים קאי מ"ש תני נזיר וראוי היה לפרוט בסדר קדשים משום הבאת קרבנות ואע"ג דכפ"ק דשקלים קא יהיב שמעא אמאי תנא נזיר בתר סוטה ומפרש איידי דתנא כתובות ותנא נדרים ואידי דתנא נדרים תנא נזיר דדמיא לנדרים ותקני סוטה לבדרי כל הרואה סוטה בקלקולה וכו' אותו הפעם אינו מספיק אלא על סדר המסכתות אחר שנתברר לנו פעמים דהנא שראוי לפרוט בסדר נשים ולעקרו ממקום שהוא ראוי יותר לשנותו כגון בסדר קדשים ובמסכת נדרים לא מפרשא תלמודא שמעא אמאי סדרו בסדר נשים משום דמילתא דנפשיה היא שאין לך מקום שראוי לפרוט [מכאן] משום דכתיב בנדרים בין איש לאשתו ובין אב לבתו והיה אם לא תמצא עורת דבר ערוה

[עיין תוס' ע"ב ד"ה לאחר שמועה]

נזיר נזיק נזיח פזיח הרי זה נזיר. לפי שהיה לפרש כל הכטיין פתח ואומר נזיר וכו' כלומר נזיר הוא עיקר השם הכתוב בתורה שעל ידי נזיר זה חל עליו שם נזירות וה"ה שם תמר בלשון הכטיין כמו נזיק נזיח פזיח ורישא דמתניתין לחת לפרושי דקתני כל כיויי נזירות כנזירות וכיויין נחלקו אמוראים בפ"ק דנדרים (דף י.) ר' יוחנן אומר לשון נזירות חלו מכבעים לשונות הם וחם לחמר ולרבי יוחנן מלי לאיקיל הכך ג' לשונות בכל ע' לשונות נמי חם קבל עליו נזירות בלחד מהכך הלשונות חייל עליה הנזירות וי"ל דלחמ"ש דגם בשאר לשונות חם מכינים ומביאים ומתכוין לקבל עליו נזירות הוי נזיר אבל מכני ליכני דמתניתין כי לחמר מרו בלחד מן שלש לשונות הללו חייל עליה נזירות (נסי) נמי כי חין כדמפרש בגמ' ושתני' חימה אמאי לא כללינהו בהדי הדדי וליתני האי' אהא אי אהא נאה ח"ו נזיר · ושמא משום דבתרי גווני איירי רישא בנזיר עובר לפניו. ופיסא בתפוס בשערו : נזיק נזיח פזיח ח"ו נזיר היינו כנזיר נזירות · ובגדרים מפרש שמעא דכינויין [מהבי]· הריני נזיר וכו' כולה מתני' מפרש שמעא בגמרא : **גמ'** מכדי תנא בסדר נשים קאי מ"ש תני נזיר וראוי היה לפרוט בסדר קדשים משום הבאת קרבנות ואע"ג דכפ"ק דשקלים קא יהיב שמעא אמאי תנא נזיר בתר סוטה ומפרש איידי דתנא כתובות ותנא נדרים ואידי דתנא נדרים תנא נזיר דדמיא לנדרים ותקני סוטה לבדרי כל הרואה סוטה בקלקולה וכו' אותו הפעם אינו מספיק אלא על סדר המסכתות אחר שנתברר לנו פעמים דהנא שראוי לפרוט בסדר נשים ולעקרו ממקום שהוא ראוי יותר לשנותו כגון בסדר קדשים ובמסכת נדרים לא מפרשא תלמודא שמעא אמאי סדרו בסדר נשים משום דמילתא דנפשיה היא שאין לך מקום שראוי לפרוט [מכאן] משום דכתיב בנדרים בין איש לאשתו ובין אב לבתו והיה אם לא תמצא עורת דבר ערוה

פי' הרא"ש ג) כל כינויי נזירות כנזירות. כל שאינו עיקר השם פיקרי כמו המכנה שם להבירו: האומר אהא ח"ו נזיר · לאו לפרושי בעלמא קא אתי אלא לגרר הני כמו האוחז הכלי בבית יד שלו הכלי עולה עמו. ח"נ לאו נדר ממש הוי אלא משמעות קצת לשון נדר ודרכיהנו קרא למהוי נדר ממש [אהא] נאה ח"ו נזיר · אף זה נמי יד הוי וגריעא שפי שהאומר אהא בלא נאה דהאומר אהא־נזיר עובר לפניו יש במשמעותו לשון נזירות יותר מאהא (במ') [נאה] אבל האומר־אהא נאה לא מהני אם נזיר עובר לפניו דאהנאה במצות משמע ובע' דוקא תפיס בשערו כדמפרש בגמ' ושתני' לא זו אף זו קתני · ותימה אמאי לא כללינהו בהדי הדדי וליתני האי' אהא אי אהא נאה ח"ו נזיר · ושמא משום דבתרי גווני איירי רישא בנזיר עובר לפניו. ופיסא בתפוס בשערו : נזיק נזיח פזיח ח"ו נזיר היינו כנזיר נזירות · ובגדרים מפרש שמעא דכינויין [מהבי]· הריני נזיר וכו' כולה מתני' מפרש שמעא בגמרא : **גמ'** מכדי תנא בסדר נשים קאי מ"ש תני נזיר וראוי היה לפרוט בסדר קדשים משום הבאת קרבנות ואע"ג דכפ"ק דשקלים קא יהיב שמעא אמאי תנא נזיר בתר סוטה ומפרש איידי דתנא כתובות ותנא נדרים ואידי דתנא נדרים תנא נזיר דדמיא לנדרים ותקני סוטה לבדרי כל הרואה סוטה בקלקולה וכו' אותו הפעם אינו מספיק אלא על סדר המסכתות אחר שנתברר לנו פעמים דהנא שראוי לפרוט בסדר נשים ולעקרו ממקום שהוא ראוי יותר לשנותו כגון בסדר קדשים ובמסכת נדרים לא מפרשא תלמודא שמעא אמאי סדרו בסדר נשים משום דמילתא דנפשיה היא שאין לך מקום שראוי לפרוט [מכאן] משום דכתיב בנדרים בין איש לאשתו ובין אב לבתו והיה אם לא תמצא עורת דבר ערוה

נוסח א [אחר מאי נזיר] נקודה בסוף נזיר ולא בסוף קדושין (אחזה אחלק) מהאמרת זוסק בקבלנות ו' הנזיר)

נוסח ב [הסבו למקום הראשון - שבתה כינויי נזירות] כל כינויי נזירות כנזירות ונזירות יתר מאהא בנזירות [מהבי]· הריני נזיר אל"ף אזהרת מ"ד לאת וזאת אל ידות וזאת אל אהא לאהא טעון ק"ח

מקנה
△ [הסבו למקום הראשון] מקנה על מתניתין טעונות

[נדרים נא. סוטה כ.]

[נדרים כ: ע"ש]

[שבת כ:]

[שם מז:]

[שם נג.]

[שם נלה:] נ"ל כמתניתין

[כ"ב קח.]

נוסחת רבינו יהודה בן רבינו נתן

ג) בכ"י כתוב בתחלה כזה לשון שיהו מכוח מזיר לעניין קרבן עולת ראיה ר"נ זצ"ל (מ"ש ג"כ מכ"י ב) (נזיק נזיח פזיח) ליקח בכ"י: ד) לו: ה) כתלמ' דתמר אהא נזיר דמי: ו) דכתיב: ז) (כיוצ) ליקח בכ"י: ח) גבי במה מדליקין ובמה טומנין: במה במה יוצאה זו לח ג) בשביל שהאשה זו לח מחזיר פקיקה ולח בשוגג קרבן אלא אישות בעלמא דנקטה בהמתו בדבר כו': ט) ר"ת ואומר לי ר"ת ואומר לי ר"ת כתובות ... אל"ף ואזהרת

הגהות הב"ח

(ה) רש"י ד"ה כל כיויי וכו' לשון לומות הן משום בע"ל ותיבת לו נמחק: (ב) ר"ה תנא לקרא וכו' סדר נשים היינו ותנא: (ג) ד"ה תנא אלא וכו' כמה כאמה יוצאה מיחידי: (ד) הוס' ד"ה מאי טעמא דכתיב וכו': (ה) בא"ד דהכא מקנה סוטה מסכתא: (ו) בא"ד בדפרין התם מכדי וכו': (ז) בא"ד לכתלין בלשון: (ח) ד"ה תנא לשון ור"ש תנא הכא לפרוס הד"ח:

הסברים ע"י ערות דבר בפרשים וע"י קפלא של ערות דבר חייב אדם להזיר עצמו: פתח בכנויין וספ' יהודת בנדרים נמי פריך ותו יהודת אינשי שכח התנא להזכיר יהודת ברישא: (לא) [אלא] התם איסורא דנפשיה: (אסור) [איסורא] ברישא ובנדרים ליתא לקד מעמא אלא מיקרא פריך מיש נוחלין ומיש מורחות לבעליהן ומיש משונות שמן ולבונה ומיש משונות הגשה ומיש בבור לנחלה ומשני הני משום דאשון דפ' החיא דפתח ברישא והדר תו פריך מבמה בהמה:

ג) פירוש זה מובא בשם הגהולים נמ"ח ד"ה כיצד אמר וה"ה שם ופירש על התלמוד כפי' מפ' מדיש במדפס ומני ליתני פירושו לעניר כתיבת יד ס"ל.

הגהות מהר"ב רנשבורג

א) בתוס' ד"ה מיד נזיק זה מיד וכו'. וכ"כ יחיאל פירש דה"ל למ' לעניין קרבן חטאת אלא לעניין מלקות · ג"כ וכ"ש כיוצלמי דמיד דף ו ע"ח וכוכיהו התוס' בנדרים דף ג ע"ח ד"ה חלא למ"ד כו':

א א מיי' פ"ל מהל' מזיכות הל' ח סמע עטין קט:

ב ב מיי' שם הל' ו:

ג ג מיי' שם הלכה ח:

ד ד מיי' פ"ב שם הל' ד:

ה ה מיי' שם פרק ו הלכה ו:

ו ו מיי' שם הל' ג: